

man skal forvisse sig om, at den Paagjældende virkelig er vendt om og har begyndt et bedre Liv, er ikke saa meget, hvor godt han har opført sig i nogen Tid, som i Særdeleshed det, i hvor lang Tid han har opført sig godt; thi det er Noget, som dog de Fleste, der kjende disse Forhold, ville have seet, at det hyppigt er Tilfældet, at Forbryderen netop i den første Tid efter Straffen nærer et brændende Ønske om igjen at forene sig med Samfundet og vende tilbage til et bedre Liv, og at dette faaer sit Udtryk i en virkelig exemplarisk Vandel, men at dette Forsæt ikke i Længden kan modstaae hans onde Drifters Magt. En Tid af 3 Aar vil efter vor Overbeviisning være for kort til at prøve, om der virkelig var en sand Omvendelse tilstede hos den Paagjældende. Nu kunde man vel indvende derimod, at det dog ikke gjør Noget om der end staaer en kortere Tid, idet det saa jo var overladt til Regjeringen at aflaae Ansøgningen, naar der ikke var hengaaet tilstrækkelig Tid til at kunne anfæe Prøven for fuldestgjort. Men hertil maa jeg bemærke, at denne Betragtning fører ikke til at sætte en Tid af 3 Aar, men til slet ikke at sætte nogen Tidsfrist; men det vilde aabenbart ikke være hensigtsmæssigt at sætte en Tidsfrist, som man maatte gaae ud fra netop i de fleste Tilfælde at være utilstrækkelig; det vilde kun føre til, at der indgives en Mængde Ansøgninger, der maae aflaaes. Derfor maa Udvalgets Fleertal bestemt fraraade det. Udvalgets Mindretal har vel ikke saa bestemt meent at maatte fraraade dette Forslag, men har dog paa den anden Side ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at fravige Lovudkastets Bestemmelser og har navnlig maattet lægge Vægt paa, at den Samstemning, som hidtil har viist sig i Udvalgets Indstillinger, ogsaa bevaredes her; det er derfor enedes med os Andre om at fraraade Forslaget under Nr. 1. Jeg skal endnu blot tilføie i Anledning af, at der er forlangt deelt Afstemning over Forslaget, at jeg seer ikke rettere, end at, naar man vedtager den Deel af Vædrings-

forslaget: „regnet fra den i Dommen fastsatte Straffetids Udløb“, saa er det ikke nogen helbig Maade, hvorpaa man betegner Begyndelsespunktet for Beregningen, og at hvis man ubelader disse Ord, vil man savne enhver Bestemmelse om, fra hvilken Tid de tre Aar skulle regnes. Det af de samme ærede Medlemmer under Nr. 2 stillede Forslag om, at Ordet „nøie“ i § 3 skulde udgaae, har Udvalget ogsaa troet at burde fraraade. Der synes ikke at være nogen Grund til at ubelade dette Ord, da det dog virkelig er Noget, man maa fordrø af dem, der skulle give Attester for de Paagjældendes Vandel, at de maae have haft Leilighed til nøie at iagttage deres Færd. Jeg skal derfor, som sagt, tilraade Vedtagelsen af Udvalgets Forslag under Nr. 3 og 4, men fraraade Vedtagelsen af Forslagene under Nr. 1 og 2.

Winther: Med Hensyn til de Forslagsstillere, som her ere fremtraadte sammen med mig, skal jeg først bemærke, at En og Anden af dem har forbeholdt sig sin Stilling ligeoverfor Forslagene, og at det væsentlig er mig, som har bragt dem frem med de andre Herrens Understøttelse. Den ærede Ordfører antog, at dersom der ved den deelte Afstemning skulde fremkomme det Resultat, at den Deel af Vædringsforslaget under Nr. 1: „regnet fra den i Dommen fastsatte Straffetids Udløb“ blev forkastet, vilde der fremkomme den Uorden eller Uregelmæssighed, at der ikke havde nogen Frist for Udgangspunktet; men ved den Conference, jeg har havt med den ærede Formand angaaende den deelte Afstemning, har jeg forstaaet Formanden saaledes, at dersom den nævnte Deel af Vædringsforslaget blev forkastet, blev der, forsaavidt Vædringsforslagets første Deel vedtoges, ikke foretaget nogen anden Vædring i § 3 end den, at Tallet „5“ forandrede til „3“.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ogsaa har forstaaet Begjæringen